[redacted]

Assen, 16 juni 2025

Betreft: Raadsvoorstel Nieuwe bestuursovereenkomst opvang AZC Schepersmaat Assen.

Geachte leden van de gemeenteraad Assen,

deze brief schrijf ik u met mijn hart voor onze mooie stad Assen. In deze brief wil ik u meenemen in het onderwerp dat niet alleen onze gemeente, maar de ziel van onze Asser samenleving raakt: het voorstel om het asielzoekerscentrum aan de Schepersmaat te behouden, met een capaciteit van maar liefst 1000 opvangplekken voor de komende 15 jaren.
Dit college, in al zijn goedbedoelde maar misplaatste ijver, presenteert dit als een ‘done deal’, een nobele daad van medemenselijkheid. Maar het gezond verstand en de stem van de gewone Assenaar laat dit voorstel blootleggen voor wat het werkelijk is: een recept voor sociale ontwrichting, culturele vervreemding en een miskenning van de draagkracht van onze stad.

1. De illusie van draagvlak
Het college zwaait met een participatietraject alsof dat de goedkeuring van de Assenaar impliceert. Maar wat lezen we in dat verslag? Geselecteerde klankbordgroepen, zorgvuldig geregisseerde bijeenkomsten en een top-down benadering die eerder lijkt op propaganda dan op echte inspraak. De gewone Assenaar, de man en vrouw die dagelijks de eindjes aan elkaar knopen, die in een steeds langere rij staan voor een huurwoning, die hun kinderen zien worstelen op overvolle scholen, waar is hun stem?
De brief van omwonenden uit 2016, destijds al vol zorgen over veiligheid en overlast, wordt gemakshalve genegeerd. En de brief van de politie? Die spreekt van incidenten, spanningen en een blijvende druk op handhaving. Maar een gevoel van onveiligheid, is niet in een getal uit te drukken. Dat is vele malen groter en weegt vele malen zwaarder. Niet voor niks is de binnenstad van Assen een risocoveiligheidsgebied geworden en keer op keer als risicoveiligheidsgebied verlengd. Verlengd omdat feiten en gevoelens zich niet laten vatten in dit politierapport, en erger dan dat, dat de veiligheid maar niet terugkeert. Gaat de Assenaar als dank de komende 15 jaar in een veiligheidsrisicogebied leven? Een dystopische depressie krijg ik van het idee. Er is geen grip. De maatschappelijke en democratische voorwaarden ontbreken.
De Assenaar voelt zich inmiddels vervreemd van haar eigen stad. Het Koopmansplein, de renovatie ten spijt, is onherkenbaar geworden. Toch kiest het college ervoor om dit weg te poetsen met vage beloften over “beheer” en “integratie”. Dit is geen draagvlak, dit is een façade.

2. De culturele kaalslag
Laten we het beestje bij de naam noemen: een AZC van 1000 plaatsen in een stad als Assen is geen humanitaire geste, het is een demografische aardverschuiving die een flinke last heeft gelegd op de stad. In tien jaar tijd hebben we de binnenstad in verwoestend tempo zien vervallen. De vechtpartijen, de messteken, de krantenartikelen vliegen ons om de oren. Veel overlast en verdriet haalt de krant of het politierapport geen eens.

Onze Nederlandse cultuur, geworteld in vrijheid, gelijkwaardigheid en openheid, wordt geconfronteerd met een influx van mensen uit samenlevingen waar deze waarden vaak niet gedeeld worden. Het verslag van het participatietraject rept met geen woord over hoe deze culturele kloof overbrugd zal worden. Geen plan voor taalcursussen die verder gaan dan een halfbakken inburgeringstraject. Nee, de asielzoeker wordt in plaats daarvan binnen 90 dagen aan een baan geholpen en krijgt van Assen een maatwerk ambtenaar toegewezen die alle hoekjes van de Nederlandse ruif voor hem weet te vinden.
Er is geen strategie om segregatie te voorkomen, terwijl we ook in andere steden zien hoe parallelle gemeenschappen ontstaan. De Assenaar wil van Assen geen Amsterdam maken.
En de memo over het leeronderzoek uit 2025? Die bevestigt wat we al weten: integratie stagneert, de kloof groeit, en de sociale cohesie erodeert. Dit college vraagt ons om onze identiteit op te offeren voor een abstracte “openheid”. Genoeg is genoeg!

3. De praktische onhaalbaarheid
Dan de cijfers. Het raadsvoorstel rept van “beheerste opvang”, maar wie betaalt de rekening? De bijlage over leerlingenaantallen toont een explosieve groei van kinderen uit het AZC op onze scholen. Leraren zijn overbelast, klassen zijn overvol, en Nederlandse kinderen dreigen de dupe te worden van een systeem dat geen prioriteit stelt aan hun toekomst. De antwoorden op de technische vragen van D66, CU, Stadspartij PLOP en anderen wijzen op dezelfde problemen: tekorten aan woningen, zorg, en publieke middelen. Assen kampt al met een woningcrisis – waar gaan deze 1000 mensen wonen na hun procedure? In welke wijken? Met welke gevolgen voor de toch al gespannen sociale verhoudingen? Het college blijft stil, verschuilt zich achter vage termen als “structurele opvang” en “regionale afspraken”. Dit is geen beleid, dit is struisvogelpolitiek.

4. De miskenning van de Assenaar
Maar het meest stuitende is de totale miskenning van de Assenaar zelf. Dit college, met zijn bestuursakkoord ‘Dichtbij en daadkrachtig’, beloofde nabijheid. Maar waar is die nabijheid als het gaat om dit onderwerp? De vragen van Lijst De Rijke en Lijst Van Brakel, die de vinger op de zere plek leggen – overlast, veiligheid, draagkracht – worden afgedaan met bureaucratische antwoorden. De Assenaar voelt zich niet gehoord, niet gezien, en al helemaal niet vertegenwoordigd. Dit voorstel is een klap in het gezicht van de hardwerkende Nederlander die zijn stad ziet veranderen zonder dat hij daar inspraak in heeft. Het is een beleid dat de bestuurselite dient, niet het volk.
En waar zit hier de adder onder het gras? Er is in de gemeenteraadsverkiezing van 2022 geen politieke partij geweest die heeft gepromoot voor verlenging van het AZC. De Assenaar staat niet op nog eens 15 jaar AZC te wachten. Onze stem is in 2022 gegeven aan de coaltiepartijen in de hoop en verwachting om orde en rust in de stad terug te brengen. Die kiezers hebben straks het nakijken.
Hoe kan de lokale politiek het vertrouwen winnen als Mandemaat kan blijven bestaan zonder dat er in de verkiezingen over is gesproken? Daar is dit raadsvoorstel veel te gewichtig voor, daarover heeft de Assenaar niet mee kunnen praten. Het resultaat zal een dieptepunt in de lokale politiek en de democratie als geheel teweeg brengen.

5. Een alternatief
Ik pleit voor realisme. Asielopvang? Ja, maar kleinschalig, beheersbaar en met respect voor de draagkracht van onze gemeenschap. In plaats van 1000 plaatsen in één AZC, hebben we al op meerdere kleine locaties Oekraïners verspreid over de stad, zoals het COA zelf in 2020 voorstelde in het VenF-RFPvE-document. Assen voldoet met de sluiting van het AZC Mandaat nog meer dan er kan worden verwacht van Assen in termen van aantallen en humaniteit.

https://www.assen.nl/oekraine We vangen op verschillende locaties 770 Oekraïners op. En dan hebben we nog de alsmaar verlengde Expo COA opvang met 500 plaatsen.

Waarom is er geen écht gesprek met de Assenaar gevoerd in al die jaren, in plaats van deze doorgedrukte bestuursovereenkomst? Laten we kiezen voor een beleid dat onze cultuur koestert, onze gemeenschap versterkt en onze stad leefbaar houdt. Hiervoor hoort men de tijd te nemen.

Slot
Dit voorstel is een blauwdruk voor chaos, verdergaande vervreemding, politieke wantrouwen en democratische onvrede. Het miskent de zorgen van de Assenaar, negeert de lessen uit het verleden en offert onze identiteit op voor een utopisch ideaal dat nergens standhoudt.
Ik roep de raad op om dit voorstel te verwerpen. Er is geen solidair argument om het AZC Mandemaat te verlengen.
Corrigeer dit college en kies eerst voor het invloedrijke gesprek met de Assenaar, voor vertrouwen, voor onze mensen, voor onze toekomst.

Hartelijk dank,

[redacted]